

ODMÍTNUTÍ NÁVRHU NA VYDÁNÍ PŘEDBĚŽNÉHO OPATŘENÍ

Městský soud v Praze rozhodl dne 14.11.2003 v právní věci navrhovatele: T. se sídlem v Praze, proti odpůrcům č. 1 E. se sídlem v Praze a č. 2 CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

1. Návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrci č. 1 byla uložena povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z", se odmítá.
2. Návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrce č. 2 byl povinen neprodleně znemožnit užívání doménového jména "x+y+z.cz" jakoukoliv osobou, kromě žalobce samého, včetně jakékoliv manipulace s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, jakož i zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu kromě žalobce samého, se odmítá.

Navrhovatel se domáhal nařízení předběžného opatření uvedeného ve výročí tohoto usnesení. Uvedl, že je zapsán v obchodním rejstříku ode dne 12. listopadu 2001. Podniká v oblasti činnosti daňových poradců, činnosti podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců, zpracování dat, služby databank, správasítí, překladatelská a tlumočnická činnost, zprostředkování služeb, velkoobchod. Užívá kombinovanou ochrannou známku "x+y+z" zapsanou u Úřadu průmyslového vlastnictví dne 29. října 2002. Specializuje se na servis spojený s problematikou daňového systému USA. Nabízí svým klientům vypracování daňového přiznání a servis spojený s administrativním procesem navrácení daně.

V souvislosti s rozvojem Internetu si chtěl řádně zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz", tedy doménu 2. stupně s názvem "x+y+z" v národní doméně "cz". Zjistil, že toto doménové jméno už má registrováno jiný subjekt, a to odpůrce č. 1. Ten podniká v oblastech obstaravatelská činnost v oblasti obchodu a služeb, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Hlavním předmětem jeho činnosti je podání daňového přiznání s následnou refundací daní do USA, SRN a jiných světových zemí.

Odpůrce č. 1, jako přímý konkurent navrhovatele v hospodářské soutěži, si zaregistroval doménu se jménem "x+y+z.cz" dnem 16. ledna 2002.

To, že doménové jméno "x+y+z.cz" může být užíváno neoprávněným subjektem, tj. odpůrcem č. 1, se děje mj. v důsledku toho, že odpůrce č. 1 uzavřel smlouvu s odpůrcem č. 2, jehož hlavním předmětem činnosti je poskytování služby registrace doménových jmen pod národní doménou "cz", a to za úplatu.

Doménové jméno představuje významnou jinou majetkovou hodnotu a je snadno zapamatovatelnou pomůckou odkazující na webové stránky (server) subjektu, který si jej zaregistroval a který na nich obvykle propaguje své zboží a nabízí obchodní či jiné služby. Doménová jména jsou obvykle totožná s obchodními firmami či ochrannými známkami.

Z odborné literatury, ale i z aplikace příslušných ustanovení obchodního zákoníku (dále jen obch. z.) jednoznačně vyplývá, že registrace doménového jména shodného s ochrannou známkou jiného subjektu má charakter nekalosoutěžního jednání podle § 47, popř. § 48 obch. z., jakož i podle generální klauzule o nekalé soutěži § 44. Za jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy je třeba především považovat používání jména domény,

kteře je v tomto případě shodné s doménou chráněnou jako registrovaná ochranná známka.

Užívání doménového jména odpůrcem č. 1 způsobuje navrhovateli trvalou a stále se zvyšující újmu spočívající v tom, že zákazníci mající zájem o jeho zboží či služby, se zapsáním označení shodného s ochrannou známkou dostanou do Internetu na webové stránky odpůrce č. 1. Tím navrhovatel přichází o zakázky a je krácen na svých právech a možnostech při propagaci na Internetu jako na novém mediu s celosvětovou působností a dopadem, a tudíž je mu touto záměnou způsobována škoda. Navrhovatel je toho názoru, že před podáním žaloby, vzhledem ke skutkovému stavu a stále se zvyšující újmě na straně navrhovatele, je žádoucí nařídít předběžné opatření.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. návrh na vydání předběžného opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tento nedostatek nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.

V daném případě se navrhovatel domáhal nařízení předběžného opatření podle § 74 o.s.ř., které lze nařídít, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků. Prvotním předpokladem pro nařízení předběžného opatření je osvědčení nároku ve věci samé, aniž by však soud při posouzení návrhu na nařízení předběžného opatření mohl předjímat rozhodnutí ve věci samé.

Pro posouzení toho, zda je z hlediska nařízení předběžného opatření osvědčen návrh ve věci samé, je proto také třeba vědět, jaký konkrétní nárok má být předmětem řízení ve věci samé. Jen tak lze posoudit nejen osvědčení nároku ve věci samé, ale i potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků do doby, než ve věci samé bude rozhodnuto. Institut předběžného opatření neslouží k tomu, aby sám o sobě vyřešil sporné vztahy účastníků, ale aby zatímně - do doby, než bude známo, jak budou sporné vztahy účastníků vyřešeny pravomocným rozsudkem - poměry upravil. Proto musí být již v okamžiku podání návrhu na nařízení předběžného opatření navrhovateli jasno, zda bude následovat žaloba na určení (přičemž by bylo třeba uvést konkrétní právní vztah či právo, jež by mělo být předmětem takového určení s uvedením, z čeho navrhovatel dovozuje svůj naléhavý právní zájem na požadovaném určení) či zda má následovat žaloba na plnění s uvedením důvodu požadovaného plnění.

V daném případě navrhovatel sice na první straně svého návrhu označil svůj návrh "Žaloba o zákaz nekalosoutěžního jednání spočívajícího v užívání doménového jména shodného s obchodním jménem a ochrannou známkou žalobce a s návrhem na vydání předběžného opatření", avšak s podaným návrhem na nařízení předběžného opatření nepodal jím uvedenou nekalosoutěžní žalobu. Nedoložil též, že by nějaký návrh ve věci samé podal a v návrhu na nařízení předběžného opatření pouze uvedl, že před podáním žaloby je žádoucí nařídít předběžné opatření.

Z návrhu na nařízení předběžného opatření musí být zřejmé, jaký návrh ve věci samé hodlá navrhovatel podat a teprve tehdy může soud při nařízení předběžného opatření navrhovateli zároveň podle § 76 odst. 3 o.s.ř. uložit, aby návrh na zahájení řízení ve lhůtě, kterou mu určí, podal. Určení předmětu řízení, který je vymezen v návrhu ve věci samé, je plně v rukou navrhovatele a soud nemůže místo něj zvažovat všechny možné eventuality návrhů, které by přicházely v úvahu a uložit mu podání toho, který sám soud považuje za vhodný. Takový postup by byl porušením zásady rovnosti účastníků řízení.

Je třeba dále uvést, že návrh na nařízení předběžného opatření uvedený v bodu I. výroku tohoto usnesení je neúplný, neboť je v něm neúplně uvedeno doménové jméno, jehož užívání se má odpůrce č. 1 zdržet. Tento návrh tak není, pro svoji neúplnost, v ukládané povinnosti

určitý natolik, aby mohl být převzat do rozhodnutí soudu a být i předmětem výkonu rozhodnutí (při dobrovolném neplnění). Rozhodnutí, jímž by bylo návrhu navrhovatele vyhověno, by tak bylo nevykonatelné.

Vzhledem k tomu, že návrh na nařízení předběžného opatření jednak neobsahuje všechny náležitosti a jednak není dostatečně určitý a ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. vylučuje použití ust. § 43 o.s.ř., nezbylo soudu, než návrh na nařízení předběžného opatření odmítnout.

Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětná doménová jména jsou nahrazena sekvencí x+y+z.cz. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.